

Iosif Bleikhman - Ένας Ρώσος αναρχικός κομμουνιστής

☰ Κατηγορία: Παγκόσμια Αναρχική Ιστορία

Σύντομη βιογραφία του Ρώσου αναρχικού κομμουνιστή Iosif Bleikhman που στάλθηκε στα στρατόπεδο εργασίας των μπολσεβίκων.

Ο Iosif Solomonovich Bleikhman γεννήθηκε στο Vidzy της Λευκορωσίας το 1868. Η οικογένειά του ήταν εβραϊκής καταγωγής. Από μικρή ηλικία εργάστηκε ως φαναρτζής.

Μετανάστευσε στις Ηνωμένες Πολιτείες, όπου έγινε αναρχικός κομμουνιστής το 1904. Επιστρέφοντας στη Ρωσία, συνελήφθη από το τσαρικό καθεστώς και στάλθηκε στη Σιβηρία. Οι άθλιες συνθήκες διαβίωσης που επικρατούσαν εκεί είχαν ως αποτέλεσμα να προσβληθεί από φυματίωση.

Απελευθερώθηκε με την επανάσταση του Φλεβάρη του 1917 και εγκαταστάθηκε στο Petrograd, όπου έγινε ο βασικός συντελεστής της τοπικής Αναρχικής Κομμουνιστικής Ομοσπονδίας και εξελίχθηκε σε αρκετά δημοφιλή φυσιογνωμία μεταξύ των εργαζομένων του Petrograd και των ναυτών της Κροστάνδης, δίνοντας αρκετές ομιλίες και γράφοντας αρκετά άρθρα με το ψευδώνυμο N. Solntsev στις σελίδες των εφημερίδων «Kommuna» και «Burevestnik», εκδόσεις της Αναρχικής Κομμουνιστικής Ομοσπονδίας Petrograd.

Εκλέχτηκε στο Σοβιέτ του Petrograd και οι δραστηριότητές του τον έκαναν μισητό από πλευράς της κυβέρνησης Kerensky. Η δυσαρέσκεια στους κύκλους των εργαζομένων, των ναυτών και των στρατιωτών με την κυβέρνηση Kerensky εντάθηκε τον Ιούλη 1917 και έγιναν μεγάλες συνελεύσεις στη Μόσχα. Εκεί ο Bleikhman προέτρεψε μια αντιπροσωπεία του Α' Συντάγματος Πολυβολητών να αναλάβει δράση. «Δεν χρειάζεται καμία βοήθεια από πολιτικές οργανώσεις», είπε ο ίδιος, για να εκτελέσουν την επαναστατική τους αποστολή, καθώς «η επανάσταση του Φλεβάρη πραγματοποιήθηκε επίσης χωρίς την ηγεσία κάποιου κόμματος». Προέτρεψε τις μάζες να καταλάβουν όλες τις διαθέσιμες προμήθειες, τα εργοστάσια και τα ορυχεία, και να καταστρέψουν την κυβέρνηση και το καπιταλιστικό σύστημα αμέσως. Αργότερα εκείνη την ημέρα, το Σύνταγμα Πολυβολητών

εξεγέρθηκε και μαζί του ενώθηκαν πλήθη στρατιωτών, ναυτών και εργαζομένων.

Η άκαρπη αυτή εξέγερση έγινε γνωστή ως «Οι Ημέρες του Ιούλη» και η κυβέρνηση Kerensky αντιμετώπισε κίνδυνο ανατροπής της. Η μπολσεβίκικη ηγεσία θεώρησε ότι οποιαδήποτε δράση ήταν πρόωρη και ανησύχησε ότι η κοινή δράση των αναρχικών και των μπολσεβίκων της βάσης θα έθετε σε κίνδυνο το κόμμα τους.

Ο Trotsky αναφέρεται στον Bleikhman στη συνήθως συγκαταβατική του ιστορία του της Ρωσικής Επανάστασης: «...ο αναρχικός Bleikhman, μικροκαμωμένος, αλλά δραστήριος, με μια αρκετά μέτρια ιδεολογική κατάρτιση, αλλά με μια συγκεκριμένη συναίσθηση για το ρόλο των μαζών - ειλικρινής στην περιορισμένη και πάντα εύφλεκτη νοημοσύνη του - το πουκάμισό του ανοικτό στο στήθος και οι σγουρές τρίχες να

πετιούνται έξω... Οι στρατιώτες χαμογελούν ευχάριστα στις ομιλίες του, σκουντώντας ο ένας τον άλλον με τους αγκώνες τους και κάνοντας σοβαρά σχόλια γι' αυτόν. Συμπάθησαν απλώς την εκκεντρική του εμφάνιση, την παράλογη αποφασιστικότητά του και την εβραίο-αμερικανική προφορά του που είναι αιχμηρή σαν το ξίδι».

Ο μενσεβίκος ηγέτης Tsereteli, αναφέρεται περιφρονητικά σ' αυτόν ως μια κωμική φιγούρα, μικρό στο ανάστημα, μ' ένα λεπτό, φρεσκοξυρισμένο πρόσωπο, εκφράζοντας τις «επιφανειακές» ιδέες του σε «λανθασμένα ρωσικά που τα είχε σταχυολογήσει από τις αναρχικές μπροσούρες».

Ο δε μπολσεβίκος Ilyin Zhenevsky, αναφέρεται με κακεντρέχεια στον Bleikhman στα απομνημονεύματά του. Εξετάζει την 1η Διάσκεψη του Κόκκινου Στρατού που έγινε στο Petrograd τον Μάρτη του 1918. Βέβαια,

αποδοκιμάζει τις ιδέες των ανδρών του Κόκκινου Στρατού: «Εδώ στη Διάσκεψη του Κόκκινου Στρατού... οι ομιλητές δεν έκαναν κανέναν απολογισμό της κρατικής πτυχής του θέματος, αλλά απλώς αναθεμάτισαν τη σοβιετική εξουσία από τη σκοπιά των εγωιστικών τους συμφερόντων». Ο Bleikhman παραβρέθηκε στη Διάσκεψη αυτή και εκλέχτηκε στο προεδρείο.

Οι μπολσεβίκοι προσπάθησαν να συγκροτήσουν ένα τιμητικό προεδρείο αποτελούμενο από τους Λένιν, Trotsky, Zinoviev και διάφορους άλλους ηγέτες του κόμματος. Ο Bleikhman απευθύνθηκε στη διάσκεψη λέγοντας: «Αντιτίθεμαι κατηγορηματικά σ' ένα τιμητικό προεδρείο... Τους έχουμε εκλέξει ήδη. Γιατί χρειαζόμαστε ένα «τιμητικό» προεδρείο; Αυτοί είναι ακριβώς εικόνες που τις κάναμε για μας. Δεν ανατρέψαμε ένα σωρό θεούς για να εμφανιστούν νέοι!»!

Παρ' όλ' αυτά, το τιμητικό προεδρείο εκλέχθηκε από μια μικρή πλειοψηφία. Ο Ilyin Zhenevsky τρόμαξε από τη στάση των μελών του μπολσεβίκικου κόμματος στη Διάσκεψη αυτή, για τα οποία θεώρησε ότι έπρεπε να υιοθετήσουν τις απόψεις των αναρχικών. Η Διάσκεψη εξέλεξε ένα ειδικό εκτελεστικό γραφείο αποτελούμενο από μπολσεβίκους και αναρχικούς, συμπεριλαμβανομένου του Bleikhman, για να εποπτεύσει τις εργασίες της στρατιωτικής αστυνομικής υπηρεσίας της οποίας ο Ilyin Zhenevsky ήταν μέλος.

Αλλά, όχι πολύ αργότερα μετά από την επίθεση οπλισμένων μονάδων της μπολσεβίκικης κυβέρνησης ενάντια στα αναρχικά κέντρα στη Μόσχα τον Απρίλη του 1918, κατά την οποία δολοφονήθηκαν 40 και συνελήφθησαν εκατοντάδες αναρχικοί, η καταστολή εκδηλώθηκε και σε βάρος των αναρχικών του Petrograd. Σημειώνει ο Ilyin: «Μια ωραία μέρα, ενώ ο Bleikhman και

Διάφοροι αναρχικοί σύντροφοί του είχαν συγκεντρωθεί στον περίβολο της Πύλης της Μόσχας, περικυκλώθηκαν από τις μονάδες μας και μετά από κάποια αντίσταση αναγκάστηκαν να παραδοθούν... Οι πιο δραστήριοι απ' αυτούς ρίχτηκαν στη φυλακή. Μετά από κράτηση για ένα σύντομο χρονικό διάστημα, ο Bleikhman απελευθερώθηκε. Από εκεί και μετά συμπεριφέρθηκε κάπως λιγότερο θορυβωδώς». Αλλά τα πραγματικά γεγονότα διαφέρουν.

Ο Bleikhman στάλθηκε σ' ένα στρατόπεδο συγκέντρωσης όπου αναγκάστηκε να εκτελέσει μια ταπεινωτική και επίπονη εργασία, δουλεύοντας μέχρι τη μέση στη λάσπη και το νερό. Και καθώς ήταν ήδη ευπαθής ως αποτέλεσμα της φυλάκισής του από το τσαρικό καθεστώς, η υγεία του επιδεινώθηκε και πέθανε το 1921. Είχε μεταβληθεί πράγματι σε λιγότερο «θορυβώδη» δεδομένου ότι η υγεία του

επιδεινώθηκε από τη σκληρή μεταχείριση που του επιφυλάχθηκε στο μπολσεβίκικο στρατόπεδο εργασίας. Εντούτοις, στις αρχές του 1919, αυτός και άλλοι αναρχικοί κομμουνιστές της Μόσχας ενώθηκαν με τους αναρχοσυνδικαλιστές για να συγκροτήσουν την Ένωση Αναρχο-συνδικαλιστών Κομμουνιστών Μόσχας. Κυκλοφόρησε η εφημερίδα «Trud I Volya» («Εργασία και Ελευθερία») στην οποία δημοσιεύτηκαν καλέσματα για άμεση δράση «για να καταστραφεί κάθε αυταρχικό ή γραφειοκρατικό σύστημα». Μετά από το έκτο τεύχος της, οι μπολσεβίκοι έκλεισαν την εφημερίδα τον Μάη του 1919.

«Γιατί έχουμε ανάγκη των χρημάτων, αφού όλο το Petrograd βρίσκεται στα χέρια των εργαζομένων; Όλα τα διαμερίσματα, όλα τα καταστήματα ενδυμάτων, όλα τα εργοστάσια και τα εργαστήρια, όλοι οι υφαντικοί μύλοι, τα καταστήματα τροφίμων, όλα είναι στα χέρια

